

3. Tredje anbringende om, at projektet er blevet vurderet fejlagtigt, idet det blev konkluderet, at det ikke var begrundet at tildele offentlig støtte, og om en fejlagtig fortolkning af betingelserne for tildeling af medfinansiering fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond, idet det blev antaget, at udbetaling af udbytte under de i projektet forudsatte betingelser var i strid med betingelserne for bevilling af medfinansiering.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde og af artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, som fandt sted ved at fristen for undersøgelsen af projektet blev væsentligt overskredet, ved en meningsudveksling, der fandt sted under denne undersøgelse angående muligheden for at finansiere investeringer i tjenesteydelsessektoren, og ved Kommissionens manglende hensyntagen til de polske myndigheders forklaringer vedrørende projektets innovationskraft.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5.7.2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999 (EUT L 210, s. 1).

Sag anlagt den 16. juni 2015 — Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet

(Sag T-332/15)

(2015/C 294/91)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ocean Capital Administration GmbH (Hamborg, Tyskland), First Ocean Administration GmbH (Hamborg), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Second Ocean Administration GmbH (Hamborg), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Third Ocean Administration GmbH (Hamborg), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamborg), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamborg), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamborg), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamborg), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamborg), IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kheibar Co. (Teheran) og Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Iran) (ved P. Moser, QC, barrister E. Metcalfe og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at såvel Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP som Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 272, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for Iran ikke finder anvendelse, idet de er ulovlige.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 om ændring af [Rådets] afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 92, s. 101) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/549 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 92, s. 12) om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Det første anbringende er en ulovlighedsindsigelse som omhandlet i artikel 277 TEUF, hvorved sagsøgerne har nedlagt påstand om, at det fastslås, at hverken Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP eller Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 272, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for Iran kan finde anvendelse.

Sagsøgerne har gjort gældende, at det kriterium, der er vedtaget ved den nævnte afgørelse og den nævnte forordning, for det første savner et passende retsgrundlag, for det andet savner et tilstrækkeligt faktisk grundlag, idet Retten i sin dom i sag T-489/10, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines (»IRISL«) m.fl. mod Rådet*, EU:T:2013:453, fastslog, at IRISL ikke havde overtrådt de af Sikkerhedsrådet vedtagne restriktive foranstaltninger, for det tredje tilsidesætter sagsøgernes ret til adgang til effektive retsmidler og principperne om *ne bis in idem* og *res judicata*, for det fjerde indebærer en ubegrundet og uforholdsmæssig forskelsbehandling af de enheder, der påstås ejet eller kontrolleret af IRISL, for det femte tilsidesætter sagsøgernes ret til forsvar, for det sjette ubegrundet og uforholdsmæssigt tilsidesætter andre af sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder deres ejendomsret, deres ret til at drive virksomhed og deres ret til respekt for deres omdømme, og for det syvende udgør magtmisbrug fra Rådets side, for så vidt som Rådet, under omgåelse af en bindende dom fra Retten, blot har anvendt de samme restriktive foranstaltninger på ny over for sagsøgerne.

2. Det andet anbringende er et annullationsanbringende som omhandlet i artikel 263 TEUF, hvorved sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 om ændring af [Rådets] afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 92, s. 101) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/549 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 92, s. 12) om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgerne.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den nævnte afgørelse og den nævnte gennemførelsesforordning for det første savner et passende retsgrundlag, for det andet indeholder åbenbart urigtige skøn, for det tredje savner et tilstrækkeligt faktisk grundlag, for det fjerde tilsidesætter sagsøgernes ret til forsvar og deres ret til at få en begrundelse, for det femte tilsidesætter sagsøgernes ret til adgang til effektive retsmidler, princippet om *ne bis in idem* og det generelle princip om berettigede forventninger og for det sjette ubegrundet og uforholdsmæssigt tilsidesætter sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder navnlig deres ejendomsret og deres ret til at drive virksomhed.

Sag anlagt den 25. juni 2015 — Windrush Aka mod KHIM — Dammers (The Specials)

(Sag T-336/15)

(2015/C 294/92)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Windrush Aka LLP (London, Det Forende Kongerige) (ved barrister S. Malynicz og solicitor S. Britton)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jerry Dammers (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Jerry Dammers

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »The Specials« — varemærkeregistriering nr. 3 725 082

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag